wad ta om̃a kůllalised, agga ka kaugelt iñimesi, kui tarka nõu tarwis olli. Iggaůks õppetust sai, kui ta ka iggakord abbi ei leidnud. Se olli nůůd se mees om̃a tarkuse polest. Agga pealt wadata olli waña Willem kaunis weider mees. Su tal pool lahti olli, sest et ta parrema kõrwaga õiete kuulda ei wõind, ja parrema kõrwa ůmbert olli ta juuste salgu årraleikand, et teiste iñimeste sõñad mitte karwadesse kinni ei jåånd — sest mis targem mees, sedda eñam ta õppida půab. Siis olli tal ka arjutus, et ta eñamiste parrema jalla kanna peal seisis, kui ta middagi kuulda wõttis ehk teada tahtis; agga kui tal mõistuses assi walmis olli, sis kånas ta kanna peal kõige kehhaga ůkskord ringi; sellepårrast olliwad ka temma parrema jalla pastli ja sapa kannad ikka purruks tallatud. Pealegi olli tem̃a pahhem silm kõwwer lodud. Agga sest ei olnud wigga ůhtegi; waña Kaljo Willem olli aus mees kõige kõwwera silmaga, lahtise suga ja wiggase sapakannaga. Waña Kaljo Willem låks mulda ja paljo tåñosowimisi tem̃aga. — Kůllas ellas ůks rikka mehhe poeg, Punga Peep. Tó tal kåe pårrast ei olnud ja mõistuse polest ta kůl ka waene olli, sest kes kůl sedda on paljo nåind, et rikka mehhe pojoke paljo isse eddasi půab; mis tem̃al tarwis kåssi ehk pead waewata, issa rahhalaekas on jo tarkust ja tó-inda kůl. Punga Peep någgi, et Kaljo Willem austud mees olli ja sowis eñesele sedda sam̃a austust, ja ta pañi ka terrase silmaga kõik ta kom-

bed ja weidrused tåhhele. Kui agga waña aus Willem olli mulda widud — wata siis, teine aina tem̃a sarnane jålle olli kůllas. Punga Peep tellis ued sapad kingseppa jures ja parrema jalla sapa-kanna lassi ta kohhe wiggaseks tehha; parrema kõrwa ůmbert leikas ta kårwad mahha ja pahhema silma póras ta pahhempidi. Seddawisi uhkeldas ta kůllas ůmber, jåi iggamehhe ette seisma, ajas tůhja lorri targa nåoga ja kånas pårrast parrema jalla-kanna peal ringi. Rum̃alate silmis ta aina targa Willemi jårgmine olli ja jubba mõñigi mõtles: seal meil jålle tark kohtomees, seal nõu-andja ja abbimees. Targemad agga teist nõu piddasiwad. Ühhel talwisel óól tulliwad nelli wõi wiis meest Pebo ukse ette ja wirrutasiwad tedda sårgi wåel õue wålja sure ůůdmise ja paugutamisega, et kõik kůlla kokko jooksis, ja ůhhel ja teisel ja kõigel wiel mehhel olli tem̃a kåest ni paljo ead nõu kůssida, et otsa ei olnud. Üks kůssis, mis siis kůl kůlla rahwas peaksiwad joma akkama, kui jõe tůhjaks on jonud; teine ůtles, et wargad kiwwi-weski praego årrawarrastanud ja kůssis mis nůůd tehha; kolmas ůtles, et poja naine eile tůtrikese ilmale tonud, ja pallus nõu kust wåimeest otsida; neljas kůssis, kui isseeñesest tullewal aastal nissu ta põllul kaswab, kas nisso tem̃a wõi warblaste om̃a; wies kůssis, kas tullosam ei olleks, linnakseid mahha kůlwata, kui odre. Ja nõnda kui ůks om̃a tůhja kůssimisega walmis olli, jubba teisel weel tůhjem kůssimine,